

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682901216/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Han tog min Blomst og satte den pænt
I Knaphullet, foran paa Frakken.

En Dugdraabe faldt fra Blomstens Blad,
Jeg troede, det var en Taare,
Da sang jeg og tænkte, saa skyder han mig!
Jeg ønskede Døden saa saare.

End dufter Blomsten saa smukt som før,
Den føler i Frakken sig hjemme!
Jeg flyver afsted fra By til By,
O, kunde jeg Blomsten dog glemme!

Jeg sørget – men synger dog meer end før,
Hver Gang jeg flagrer paa Vangen,
Saa kommer der vel en Jæger engang,
Og skyder mig midt under Sangen!

Men vi ville lade den Fugl flyve!

Det var alt paa den fjerde Dag jeg var i Hamborg, om Eftermiddagen gik den saakaldte »Postkutsche« til Braunschweig, jeg havde Nummer 11, men der var næsten en tyve Passagerer, der alle stode grupperede med Kapper, Æsker og andre Reise-Attributer, ved »hohen Brücke«, hvor vi skulde stige i Vognen.

Gaden her, – ja det var en Hamborger Gade, snever og dunkel med en uhyre Trængsel, Støi og Raab, dog midt i al dens Prosa laae et lille, idyllisk Partie.

Sidchusene havde mange Udbygninger og Kanapper, imellem to af disse var opsaaet et lille Brædeskuur, der var saa lavt, at inter Menneske kunde staae opreist derinde, og saa smalt, at der kun var Plads til een Stol og ikke mere. Herinde sad et Par gamle Ægtefolk, en Skomager med sin Kone. Værktøiet laae i Vinduet og imellem dette og den bageste Væg, indtog Manden den hele Plads, den gamle Kone sad tæt ved Siden af ham med sin Strikkestrømpe, og saa kom Gadedøren; hun maatte nødvendigviis først træde ud af Huset, naar Manden skulde ud.

De sadde virkelig der, som Dukker i et lille Glasskab, og saae me-